

Σε επιστημονικό επίπεδο, υπάρχει πληθώρα θεωριών ως προς τη μορφή της οργάνωσης της Κοινωνικής Ασφάλισης (Κ.Α.). Κάθε μία έχει τη δική της συλλογιστική αναλόγως με τις κοινωνικές, οικονομικές, δημογραφικές κ.λ.π. δομές στις οποίες εδράζεται και τους ψυχολογικούς και άλλους αστάθμητους παράγοντες του πληθυσμού της χώρας εφαρμογής.

Στη χώρα μας όλες οι μορφές οργάνωσης συνυπάρχουν. Κατ'αρχήν διαστέλλεται το Δημόσιο Συνταξιοδοτικό Δίκαιο, από το κοινό Ασφαλιστικό Δίκαιο. Το πρώτο αναφέρεται στην συνταξιοδοτική προστασία των δημοσίων υπαλλήλων (πολιτικών και στρατιωτικών) και ορισμένων υπαλλήλων ΝΠΔΔ και άλλων Οργανισμών. Το δεύτερο καλύπτει όλους τους άλλους μισθωτούς της χώρας έναντι όλων των ασφαλιστικών κινδύνων και τους αυτοτελώς απασχολούμενους και ανεξάρτητους επαγγελματίες για σύνταξη (κύρια ή/και επικουρική) και ασθένεια. Στη χώρα μας επεκράτησε η αρχή της πολλαπλότητας των φορέων. Τούτο οφείλεται κυρίως σε ιστορικούς λόγους.

Το πλαίσιο αυτό της ασφάλισης είναι εμφανές και στην τάξη των τραπεζικών υπαλλήλων. (Βλ. κατωτέρω).

Υποσημειώσεις Εισαγωγικών Παρατηρήσεων

(1) Γ.Λεβέντη : Τα κοινωνικά δικαιώματα του πολίτη, Το Σύνταγμα 1976,σ.121, Κ. Κρέμαλη: Δίκαιο Κοιν. Ασφάλισης 1985 σ.39 Αγγ.Στεργίου. Η συνταγματική κατοχύρωση της Κοιν. Ασφάλισης 1994 σ. 64, Δ.Τσάτσου : Συνταγματικό δίκαιο τ.Γ' 1988 σ.213 Αννα Λιγωμένου : Η νομική φύση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των δημ. Υπαλλήλων Ε.Δ.Κ.Α 1999 σ.904 Αγαθή Πανούση : Νομολογιακές αποκλίσεις από τις καθιερωμένες αρχές του Δ.Δ. κατά την ερμηνεία κανόνων Κ.Α. στην Ε.Δ.Κ.Α. 1992 σ. 537.

(2) ΣτΕ : 5024/87 ΔΕΝ 1988 σ.482, 2692/93 ΕΔΚΑ 1994 σ.84

(3) ΣτΕ (πρακτικά επεξεργασίας) 116/96, 141/96, ΔΕΝ 1996 σ.525

(4) Βλ.Γ.Ψηλού: Διμερείς Διεθνείς Συμβάσεις Κοινωνικής Ασφαλείας, στο ΔΕΝ 1998 σελ.664 συν τη Συρία (ν.2922/2001 και εγκ.ΙΚΑ 56/2002).

(5) Είναι, φρονούμε, άκρως επιεικής η θέση του ΙΚΑ ως προς την κατηγορία αυτή, γιατί το δικαίωμα της ασφαλίσεως ή αναγνωρίσεως της αντίστοιχης υπηρεσίας ασκείται κατά βούλησιν του ενδιαφερομένου. Λείπει επομένως το στοιχείο της "υποχρεωτικής" ασφαλίσεως, που θέτει ο νόμος